

کفن کی پیرتہ (پستہ)

کفن پیرتہ راغی

بیچ تفریقہ، ایم اے ایسٹنڈ، باتس دعوتِ اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

دامت برکاتہم العالیہ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنې دا لا ندي دُعا اولولئ
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ کوم څه چه لولئ نو هغه به موياد پاتې کيږي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د علم او د حکمت دروازې پرانیزي او په مونږه خپل رحمت
رانازل کړئ! اے عظمت او بزرگي والا! (مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیروت)
(اول او آخر کښ یو یو ځل دُرود شریف اولولئ)

د رسالې نوم: **کفن بیرته راغې**

۱۴۳۶هـ، اپریل ۲۰۱۵ء تعداد:

رجب المرجب اول ځل:

ناشر: **مکتبه المدینه، عالمی مدني مرکز فیضانِ مدینه، باب المدینه کراچي.**

مدني عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ څه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په بانډنگ
کښ مخکښ وروسته لگیدلي وي نو مکتبه المدینه ته رجوع اوکړئ.

کفن بیرته راغی

از: شیخ طریقت امیرِ اهلِ سنت، بانیِ دعوتِ اسلامی

حضرت علامہ، مولانا، ابو بلال محمد الیاس عطار قادری، رضوی

دَامَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِیَہ

د ترجمہ پیشکش:

مجلس تراجم (دعوتِ اسلامی) د دې رسالې د اردو نه په آسانه پښتو ژبه کښ د وِس مناسب د ترجمه کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمه کښ څه غلطی یا کمې زیاتې اومومې نو ستاسو په خدمت کښ عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شی.

مجلس تراجم دعوتِ اسلامی

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران

پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کفن بیرته راغې

شیطان که هرڅو ناراستي درولي خو دارساله د اول نه تر آخیره پورې پوره اولولئ
 اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ د دې ډیرې فائده به تاسو پخپله اووینئ.

د درو شریف فضیلت

د حُضُورِ اَكْرَمِ نُوْرِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ رحمتِ نِشان
 دې: چا چه په کتاب کښن په ما باندي دُرُودِ شَرِيفِ اوليكلو تر څو
 پورې چه په هغې کښن زما نوم وي فرښتې به د هغه د پاره اِسْتِغْفَارِ
 (يعني د بَخْشَنې دُعا) کوي. (الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ ج ۱ ص ۲۹۷ حدیث ۱۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د بَصْرې يوې نيکې ښځې د وفات په وخت کښن خپل ځوئ ته
 وَصِيَّتْ اوکړو چه: زما کفن د هغه جامو نه جوړ کړه په کومو جامو کښن
 به چه ما په رَجَبِ الْمُرَجَبِ کښن عِبَادت کولو. خو د وفات نه پس ورله
 ځوئ د بلې ټوټې [کپرې] نه کفن جوړ کړو او دفن [يعني خخه] ئې
 کړه. چه کله هغه د اديرې [يعني مقبرې] نه بیرته کور ته راغلو نو څه
 گوري چه کوم يو کفن ورته هغه اغوستې وو هغه په کور کښن پروت
 وو! هغه اویریدو او د مور د وصيَّت والا جامو پسې ئې لټون شروع کړو

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ: کوم کس چہ پہ ما درود پاک لوستل ہیر کرل ہغہ دَجَنَّتْ لارہ ہیرہ کرہ. (ظہرائی)

نو ہغہ د خپل خائ نہ غایبې وې! پہ دې کبښ د یو غیبی اواز انگازہ اوشوہ: ”خپل کفن بیرته واخله (د کومو جامو چہ ہغې وصیت کړې وو) مونږہ ہم د ہغې نہ د ہغې کفن جوړ کړو (خکہ چہ) خوک د رَجَب روژې نیسی مونږہ ہغہ پہ قبر کبښ نہ خفہ کوو.“ (تذوۃ البحالیس ج ۱ ص ۲۰۷) د اللہ رَبُّ العِزَّتِ عَزَّوَجَلَّ دِ پہ ہغوئی باندي رحمت وي او د ہغوئی پہ خاطر دِ زمونږہ بي حسابہ بخبنسہ اوشي. امین بجاہ النبى الامین صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ

پہ رَجَب کبښ دا دُعا لوستل سُنَّت دي

چہ کلہ بہ د رَجَب میاشت راتلہ نو نَبِي اکرم صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ بہ دا دُعا لوستلہ: اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ يعنې اے اللہ عَزَّوَجَلَّ! تہ زمونږہ د پارہ پہ رَجَب او شَعْبَانَ کبښ بَرکتونہ واچوې او مونږہ رَمَضَانَ تہ اورسوې. (الْبَعْثُ الْأَوْسَطُ لِلظَّهْرَانِي ج ۳ ص ۸۵ حدیث ۳۹۳۹)

دَ اللّٰهِ (عَزَّوَجَلَّ) میاشت

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ: رَجَبٌ شَهْرُ اللَّهِ تَعَالَى وَشَعْبَانُ شَهْرِي وَرَمَضَانُ شَهْرُ امَّتِي يعنې رَجَب د اللہ تَعَالَى میاشت او شَعْبَانَ زما میاشت او رَمَضَانَ زما دَ امَّت میاشت دہ. (الْفَرْدُوسُ بِسَائِرِ الْخُطَابِ ج ۲ ص ۲۷۵ حدیث ۳۲۷۶)

د رَجَب مُخْتَلِفِ نومونہ او معنی

”رَجَب“ پہ اصل کبښ د تَرَجِيب نہ مُشْتَق (يعنې وتلې) دي، د دي معنی دہ: تَعْظِيم کول.“ دي تہ الْأَصَب (يعنې تيز بھيدل) ہم وائي خکہ

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په کثرت سره دُرود شریف لولئ بيشکه ستاسو په ما باندې درود شریف لوستل ستاسو د گناهونو دپاره بخښنه ده. (جامع الصغیر)

چه په دې مُبارکه میاشت کښ په توبه کونکو باندې د رحمتونو رابھیدل تیز شي او په عبادت کونکو د قُبُولِيَّت د انوارو برکتونه کيږي. دې ته الْأَصَمَّ (یعنې کنړه) هم وائی ځکه چه په دې کښ د جنگونو اواز بالکل نه اوریدلې کيږي. (مُكَاشَفَةُ الْقُلُوب ص ۳۰۱) دې میاشتي ته ”شَهْرِ رَجَم” هم وائی ځکه چه په دې کښ شیطانان رَجَم کولې شي (یعنې په کانړو ویدستلې شي) چه هغوئي مُسلمانانو ته تکلیف ور نه کړي. (عُنَيْتَةُ الظَّالِمِينَ ج ۱ ص ۳۱۹، ۳۲۰)

د رَجَب د درې حروفو [د برکتونو] به څه وائي!

سُبْحَنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د رَجَبِ الْمُرْجَبِ د سپرلو به څه وائي! په ”مُكَاشَفَةُ الْقُلُوب” کښ دي، بزرگانِ دین رَحْمَةُ اللّٰهِ الْعَمِيمِ فرمائي: په ”رَجَب” کښ درې حروف دي: ر، ج، ب، ”ر” نه مُرَاد رَحْمَتِ الْهِى عَزَّوَجَلَّ ”ج” نه مُرَاد د بنده جُرْم ”ب” نه مُرَاد بَرّ یعنې اِحسان او بښکړه. لکه اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ چه فرمائي: زما د بنده جُرْم [یعنې گناهونه] زما د رحمت او اِحسان مینځ ته کړئ. (مُكَاشَفَةُ الْقُلُوب ص ۳۰۱)

عصیاں سے کبھی ہم نے کنارانہ کیا
پر تونے دل آزرده ہمارانہ کیا
ہم نے توجہ ہم کی بہت کی تجویز
لیکن تری رحمت نے گوارانہ کیا

کله ډډه د گناه نه مونږ او نه کړه خو تا طبعه زمونږه بیا هم خفه نه کړه
مونږ خوا وکړو کوشش ډیر د جَهَنَّم خو رحمت ستا دا خبره خوښه نه کړه

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو الله به په هغه باندې لس رحمتونه رالېږي او د هغه په اعمال نامه كښ به لس نيكې ليكي. (ترمذي)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د عِبَادَت د تُخْم كَرَلو مياشت

حضرت سَيِّدُنَا عَلَامَه صَقُورِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: رَجَبُ الْمُرْجَبِ

د تُخْم كَرَلو، شَعْبَانَ الْمُعْظَمِ د اوبه خَوَر (يعني د اوبو وركولو) او رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ

د فصل پريك كولو مياشت ده، لِهَذَا خَوْك چه په رَجَبُ الْمُرْجَبِ كښ د

عِبَادَت تُخْم او نه كړي او په شَعْبَانَ الْمُعْظَمِ كښ هغه په اوبنكو باندې

اوبه [مور] نه كړي نو هغه به په رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ كښ د رحمت فصل

څنگه كت كولي شي؟ نور فرمائي: رَجَبُ الْمُرْجَبِ بدن، شَعْبَانَ الْمُعْظَمِ

زړه او رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ رُوح پاك كوي. (تُؤَمَّةُ النَّجَاسِ ج ۱ ص ۲۰۹)

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! په رَجَبُ الْمُرْجَبِ كښ د نفلي

روژو او د نورو عبادتونو ذهن جوړولو د پاره د دَعْوَتِ اسلامي د مَدَنِي

ماحول سره خپل تَعَلُّق مضبوط ساتي، د سُنَّتو د تربيت د مَدَنِي قافلو

مُسَافِر جوړ شي، او د دَعْوَتِ اسلامي د طرف نه په رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ

كښ كيدونكي اجتماعي اِعْتِكَاف كښ حصه واخلي، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ**

ستاسو په ژوند كښ به مَدَنِي انقلاب راشي. د ترغيب د پاره يو مَدَنِي

سپرلي تاسو ته اورووم. چنانچه د فتح پور كمال (ضلع رحيم يارخان،

پنجاب، پاكستان) د يو اسلامي ورور بيان دې چه: د مَدَنِي ماحول نه

مخكښ ما مونځ خو په پابندئ سره كولو خو د دې باوجود په مختلفو

گناهونو كښ اخته ووم. مثلاً سَنَدِرې او سازونه اوريدل، فلمونه او

فرمانِ مُصطَفَی صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ وسلم: چا چه په ما باندې دَ جَمعی په ورځ 200 ځله دُرود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو گناهونه به معاف شي. (کنز العمال)

ډرامې کتل او تاش کول وغیره. زه به چه کالج ته تلم نو همیشه به مې خپل سائیکل د یو اسلامي ورور د دُکان خوا ته اودرولو. په رَجَبِ الْمَرْجَبِ کښ چه زه یوه ورځ د سائیکل اودرولو د پاره د هغه دُکان ته ورغلم نو هغه اسلامي ورور ما ته د شبِ معراج په سلسله کښ کیدونکې د اجتماعِ ذِکر و نعت دَعوت راکړو، ما اراده اوکړله او په هغه شپه د خپلې علاقې نه چه هغه په لږه فاصله کښ ده، یواځې راغلم او پوره شپه مې په اجتماعِ ذِکر و نعت کښ شرکت اوکړو. ما ته په دې اجتماعِ پاک کښ ډیر سُکون اوشو، او د هغې په وجه ما په هفته واره اجتماع کښ د پابندئ سره شریک کیدل شروع کړل، په دې دوران کښ د رَمَضَانَ الْمُبَارَك د برکتونو والا میاشت هم راغله، اسلامي ورونږو د انفرادي کوشش په ذریعه زه د آخري عَشْرې د اِعْتِکاف د پاره راضي کړم. په اِعْتِکاف کښ ما ډیر څه زده کړل، اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ ما ته د گناهونو نه نفرت پیدا شو، ما په اِعْتِکاف کښ گیره پریښودله او د عمامه شریفې تاج مې هم په سر کړو. د دې لیک د وخته پورې د ډویژن مشاورت د مَدَنِي اِنعاماتو دِمه داریم. اَللَّهُ رَبُّ الْعِزَّتِ عَزَّوَجَلَّ د په دې مَدَنِي ماحول کښ اِسْتِقَامَت رانصیب کړي.

دَ یو جَنَّتِي نهر نوم رَجَبِ دې

حضرت سَيِّدُنَا انس بن مالِك رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روایت دې چه رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد اوفرمائیلو: په جَنَّتِ کښ یو نهر دې

فرمان مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ: پہ ما باندې درود شریف لولئ اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ تاسو رحمت را لیري. (ابن عدی)

چه هغې ته ”رَجَب“ وئیلې شي هغه د پښو [شودو] نه زیات سپین او د شهودو نه زیات خوږ دې، چه خوک د رَجَب یوه روزه اونيسي اللہ عَزَّوَجَلَّ به د هغه نهر نه په هغه باندې څښي.“ (شُعْبُ الْإِيْمَان ج ۳ ص ۳۶۷ حدیث ۳۸۰۰)

جَنَّتِي مَحَل

تابي بزرگ حضرت سَيِّدُنَا ابو قِلاَبه رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: ”د رَجَب د روزه دارو د پاره په جَنَّت كښ يو مَحَل دې.“ (ايضاً ج ۳ ص ۳۶۸ حدیث ۳۸۰۲)

پينځه بركتي شپې

حضرت سَيِّدُنَا ابو أَمَامه رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې چه د نَبِيِّ كَرِيم، رَعُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ فرمان عَظِيم دې: ”پينځه شپې داسې دي چه په هغې كښ دُعا نه رد كيرې (1) د رَجَب ورومبئ شپه (2) د شَعْبَان پينځلسمه شپه (يعني شَبِّ بَرَاءَت) (3) د جُمُعِي شپه (4) د عِيدِ الْفِطْرِ (يعني واره اختر) شپه (5) د عِيدِ الْأَضْحَى (يعني د غت اختر) شپه.“ (تاريخ دمشق لابن عساکر ج ۱۰ ص ۲۰۸)

پينځه آهمې شپې

حضرت سَيِّدُنَا خَالِدِ بن مَعْدَان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: په كال كښ پينځه شپې داسې دي چه خوك د دې د تصديق كولو [يعني منلو] سره د ثواب په نيټ دا په عِبَادَت كښ تيرې كړي نو اللّٰهُ تَعَالَى به هغه جَنَّت ته داخل كړي (1) د رَجَب ورومبئ شپه چه په دې شپه عبادت او كړي

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په کتاب کنب په ما باندې درود پاک اولیکلو ترخو پورې چه زما نوم په هغې کنب وي فرینتې به د هغه دپاره بجنسنه غواړي. (طَبْرَانِي)

او د دې د ورځې روژه اونيسي (2) د شعبان پینځلسمه شپه چه په دې شپه عبادت اوکړي او د ورځې روژه اونيسي (3،4) د اختر و شپې (د عِيدُ الْفِطْرِ يعنې واره اختر شپه او د عِيدُ الْأَضْحَى يعنې د نهم اولسم دُوا الْحِجَّةَ مينځنۍ شپه) چه په دې شپو کنب عبادت اوکړي او د ورځې روژه او نه نيسي (په اختر و کنب روژه نيول، ناجائزه دي) (5) او د عاشورې شپه چه په دې شپه کنب عبادت اوکړي او د ورځې روژه اونيسي.

(الْبَدْرُ الْمُنِيرُ لابنِ الْمُنْكَثَرِ ج ٥ ص ٣٠، غُنْيَةُ الطَّالِبِينَ ج ١ ص ٣٢٤)

ورومبئ روژه د دريو کالو د گناهونو گفاره

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: “د رَجَب د ورومبئ ورځې روژه د دريو کالو گفاره ده، او د دويمې ورځې روژه د دوو کالو او د دريمې ورځې د يو کال گفاره ده، بيا د هرې ورځې روژه د يوې مياشتې گفاره ده.”
(الْجَامِعُ الْمُصَغِيرُ لِسُوطِي ص ٣١١ حديث ٥٠٥١، قِصَائِلُ شَهْرِ رَجَبٍ لِلْعَلَّالِ ص ٦٣)

دلته “د گناهونو گفاره” نه مُراد دا دې چه دا روژې د گناه صغيره د مُعافئ ذريعه جوړې شي.

د نوح عَلَيْهِ السَّلَام په کشتۍ کنب د رَجَب د روژې سپرلې

حضرت سَيِّدُنَا آسَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې چه رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمايل: چا چه د رَجَب يوه روژه اونيو له نو هغه به د پوره کال د روژو په شان وي، چا چه ووه روژې اونيو لې په هغه به د دوزخ ووه واره دروازې بندي کړې شي، چا چه اته روژې اونيو لې د هغه

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما د جَمْعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كوم. (كنز العمال)

د پاره به د جَنَّتْ آته واړه دروازې بیرته کړې شي، چا چه لس روژې اونیولې هغه چه د الله عَزَّوَجَلَّ نه خه غواړي الله عَزَّوَجَلَّ به ئې هغه ته ورکوي او چا چه پینځلس روژې اونیولې نو د آسمان نه یومُنادي ندا [یعني اعلان کونکې اعلان] کوي چه ستا تیر شوي گناهونه اوبخښلې شو پس ته د نوي سر نه عمل شروع کړه ځکه چه ستا بدئ په نیکو کښ بدلې کړې شوې. او خوک چه زیات اوکړي نو الله عَزَّوَجَلَّ به هغه ته زیات ورکړي او په رَجَب کښ نُوح (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) په کشتی کښ سور شو نو پخپله ئې هم روژه اونیوله او ملگرو ته ئې هم د روژې نیولو حکم اوکړو. د هغوئ کشتی د لسم مُحَرَّم پورې شپږ میاشتي په سفر وه.

(شُعَبُ الْإِيمَانِ ج ۳ ص ۳۶۸ حدیث ۳۸۰۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د یوې روژې فضیلت

حضرت علامه شیخ عبدالحق مُحَدِّث دهلوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي نقل کوي چه د سُلْطَانِ مَدِينَه، قَرَارِ قَلْبِ و سِينَه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان باقرینه دې: د رَجَب میاشت په حُرْمَت لرونکو میاشتو کښ [یوه میاشت] ده او د شپږم آسمان په دروازه باندې د دې میاشتي ورځې لیکي شوي دي. که خوک په رَجَب کښ یوه روژه اونیسي او هغه په پرهیزگاری سره پوره کړي نو هغه دروازه او هغه (د روژې والا) ورځ به د هغه بنده د پاره د الله عَزَّوَجَلَّ نه بخښنه غواړي او عرض به کوي: ”يا اللهُ عَزَّوَجَلَّ! دا

فِرْمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پِه خَوَا كَنِبْ چِه زِمَا ذِكْر اَوْشُو اَوْ هَغِه پِه مَا دُرُودِ پَاك اَوْ نِه لُوسْتُو هَغِه پِه خَلْقُو كَنِبْ دِير زِيَاَت كَنْجُوس (شوم) دِي. (الْتَّرَغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ)

بنده اوبخني. “ او كه هغه كس د پرهيزگاري نه بغير روژه تيره كړي نو بيا هغه دروازه او ورځ د هغه د بخښني درخواست نه كوي او هغه كس ته وائي: ” اے بنده ستا نفس تا سره ټكي او كړه.“

(مَثَبَاتُ بِالسُّنَّةِ ص ۲۳۳، فَصَائِلُ شَهْرِ رَجَبِ لِبَغْلَالِ ص ۵۶)

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! معلومه شوه چه د روژې مقصد صرف اوگې او ټكې اوسيدل نه دي، ټول اندامونه د گناهونو نه بچ كول هم ضروري دي، او كه د روژه نيولو باوجود هم د گناهونو سلسله جاري وي نو بيا د محرومۍ د پاسه محرومي ده.

د شپيتو مياشتو ثواب

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائي: ”خوك چه د رَجَب د ووه وديشمې ورځې روژه اونيسي، الله تَعَالَى د هغه د پاره د شپيتو مياشتو د روژو ثواب ليكي.“ (فَصَائِلُ شَهْرِ رَجَبِ لِبَغْلَالِ ص ۷۶)

د سلو كالو د روژو ثواب

د رَجَبِ الْمُرْجَبِ د ووه وديشمې د عَظْمَتُونُو به څه وائي! هم په دې تاريخ زمونږه گران گران، خوږ خوږ آقا مَكِّي مَدَنِي مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته د معراج شريف عَظِيمُ الشَّانَةِ مُعْجِزَه وركړې شوه.

(شَرْحُ الزَّرْقَانِي عَلَي التَّوَاهِبِ الدُّدَيْتِيَّةِ ج ۸ ص ۱۸)

چنانچه د ووه وديشم رَجَب شريف د روژې لوي فضيلت دې څنگه چه د حضرت سَيِّدُنَا سَلْمَانَ فَارِسِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې، د

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په کتاب کنب په ما باندې درود پاک اولیکلو ترخو پورې چه زما نوم په هغې کنب وي فرینتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طَبْرَانِي)

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ دَ مَحْبُوب، دَانَائے عُيُوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. فَرَمَانَ ذِيْشَان دې: ”په رَجَب کنب يوه شپه او ورځ ده خوک چه په هغه ورځ روژه اونيسي او د شپې قيام (يعنې عبادت) اوکړي نو لکه هغه چه د سلو کالو روژې اونيو لي، د سلو کالو شب بيداري [شوگيره] ئې اوکړه او دا د رَجَب ووه وِيشتم تاريخ دې.“ (شُعْبَةُ الْإِيمَان ج ۳ ص ۳۷۳ حدیث ۳۸۱۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

په رَجَب کنب د پریشانی لري کولو فضیلت

دَ حَضْرَتِ سَيِّدِنَا عَبْدِاللهِ بْنِ زُبَيْرٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې: ”خوک چه د رَجَب په میاشت کنب د کوم يو مسلمان پریشانی [مُشْكِل] لري کړي نو الله عَزَّوَجَلَّ به هغه ته په جَنَّت کنب يو داسې مَحَل ورکوي چه هغه به د نظر د حدونو پورې غټ وي. تاسو د رَجَب اِکرام (او احترام) اوکړئ، الله عَزَّوَجَلَّ به په زرو گراماتو ستاسو اِکرام کوي.“

(غُنِيَّةُ الطَّالِبِينَ ج ۱ ص ۳۲۲، معجم السفر للسلف ص ۲۱۹ رقم ۱۲۲۱)

د ووه وِيشتمې شپې د دولسو نفلونو فضیلت

په رَجَب کنب يوه شپه ده چه په هغې کنب د نيك عمل کونکي د پاره د سلو کالو د نیکو ثواب دې او هغه د رَجَب ووه وِيشتمه شپه ده. خوک چه په دې کنب دولس رکعت داسې ادا کړي چه په هر رکعت کنب سُورَةُ الْقَاتِحَةِ او کوم يو سورت او په هر دوه رکعتو التَّحِيَّاتِ اولولي او په دولس پوره کولو سلام اوگرځوي، د هغې نه پس 100 ځله دا اولولي:

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِه مَا بَانَدِي دَرُودِ شَرِيفِ لَوْلِيَةِ اللهِ عَزَّوَجَلَّ بِه بِه تَاسُورِ حَمَتِ رَا لِيْرِي. (ابن عدي)

سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ 100 خُله اِسْتِغْفَار، 100 خُله
 دُرُودِ شَرِيفِ اُولُوِي اَوْ دَ خِيْلِي دُنْيَا اَوْ اٰخِرَتِ دِ پَارِه چِه دِ خِه شَيْ دِ پَارِه
 غُوَارِي دُعَا دِ اُوکِرِي اَوْ سِحْرِ دِ رُوژِه اُونِيسِي نُو اللهُ عَزَّوَجَلَّ بِه دِ هِغِه
 تُوْلِي دُعَاكَانِي قَبُوْلِي كِرِي سِوَا دِ هِغِه كِنَاهِ نِه كُومِه چِه كُنَاهِ دِ پَارِه وَي.
 (شُعْبُ الْاِيْمَان ج ۳ ص ۳۴۲ حدیث ۳۸۱۲)

حُرْمَتِ لِرُونَكِي خَلُورِ مِيَاشْتِي

خُورُو خُورُو اِسْلَامِي وِرُونُورُو! دَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ بِه نِزْدِ خَلُورِ مِيَاشْتِي
 بِه خُصُوصِيَّتِ سِرِه عَظْمَتِ لِرُونَكِي دِي. چِنَانچِه پَارِه 10 سُوْرَةُ التَّوْبَةِ
 آيَتِ 36 كَنِسِ اِرْشَادِ كِيرِي:

مفهوم ترجمه کنز الایمان: بیشکه د میاشتو شمیر د الله په نرد دولس میاشتی دي د الله په کتاب کبښ، د کله نه چه هغه زمکه او اسمانونه جوړ کړي دي، په هغې کبښ خلور حرمت والا دي، دا نیغ دین دې نو په دې میاشتو کبښ په خپل خان ظلم مه کوئ او د مشرکانو سره هر وخت جنګیږئ څنگه چه هغوی هر وخت ستاسو سره جنګیږي او پوهه شی چه الله د پرهیزګارانو سره دې.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الِذِينَ الْقِيَمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

دَ بِيَانِ شُوي آيَتِ مُبَارَكِه نِه لَانَدِي صَدْرُ الْاِفْضِلِ حَضْرَتِ عَلاَمِه
 مَوْلَانَا سَيِّدِ مُحَمَّدِ نَعِيمِ الدِّينِ مُرَادِ اَبَادِي عَلَيهِ رَحْمَةُ اللهِ اَلْمَآدِي بِه ”خَزَائِنُ الْعِرْفَانِ“

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَ جَمْعِي په ورخ درود شريف لولي زه به دَ قِيَامَتِ په ورخ دَ هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

کښن فرمائي: (خلور حُرمت لرونکو مياشتو نه مُراد دي) درې پرله پسې دُوالقعدة، دُوالحجّه، مُحَرَّم او يوه جُدا رَجَب. عربو به دَ جاهليّت په زمانه کښن هم په دې کښن جنگ کول حرام گڼل. په اسلام کښن دَ دې مياشتو حُرمت او عَظمت نور هم زيات شو. (تَحْرِيْطُ الْعِرْفَانِ ص ۳۶۲)

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! په دې آيت مُبارکه کښن د قَمَرِي (يعني د هجري سن د دولسو مياشتو) ذِکَر دې د کومو حساب چه د سپوږمۍ نه کيږي، د شريعت د ډيرو احکامو بُنياد هم په قَمَرِي مياشتو قايم دې، مَثَلًا دَ رَمَضانُ المُبارک روژې، زکوٰة، د حج احکام وغيره او اسلامي کليزې خوشحالي مَثَلًا عِيدِ مِيلادُ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وړوکي اختر، غت اختر، شِبِ مِعراج، شِبِ بَرَاءت، يوولسمه شريف، د بُررگانِ دِينِ رَحْمَةُ اللهِ الْعَمِيمِ غرسونه وغيره هم د آسماني مياشتو په حساب سره کيږي. افسوس! نن صبا څنگه چه مسلمان د بې شميره سُننونو نه لري وتې دې دَعَسې د اسلامي تاريخونو نه هم ورخ په ورخ نا آشنا کيږي، غالبًا د يو لاکه مسلمانانو په اجتماع کښن که دا اعلان اوکړې شي چه ”اوبنائې نن د کومې هجري سن د کومې مياشتې کوم تاريخ دې؟ نو شائد په مُشکله سره به سل مسلمانان داسې وي چه هغه به صحيح جواب ورکړې شي! ياد ساتئ! چه په ډيرو مُعاملاتو کښن مَثَلًا د زکوٰة په فرض کيدو وغيره کښن د قَمَرِي مياشتو لحاظ ساتل فرض دي.

فرمان مُصطَفی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې د جَمعی په ورځ 200 ځله دُرُود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو گناهونه به معاف شي. (کنز العمال)

د رَجَب د اِحْتِرام د بَرکَت حِکایت

د حضرت سَيِّدنا عِيسَى رُوحُ اللّٰهِ عَلَيَّيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام. د وخت واقعه ده چه يو سرې د ډيرې مودې نه په يوه بنځه عاشق وو. يو ځل هغه په خپله محبوبه باندې قابو اوموندله، د خلقو گنډه ئې چه اوليدله نو هغه اندازه اولگوله چه هغوي مياشت گوري. هغه د هغه بنځې نه تپوس اوکړو چه خلق د کومې مياشتې سپوږمې گوري؟ جواب ئې ورکړو: ”د رَجَب.“ هغه حالانکه چه کافر وو خو چه د رَجَب شريف نوم ئې واوريدلو نو د ادب په وجه فوراً جدا شو او د ”کنده کار“ نه منع شو. حضرت سَيِّدنا عِيسَى رُوحُ اللّٰهِ عَلَيَّيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام. ته حکم اوشو: زمونږه د فلانکي بنده سره ملاقات اوکړه. هغوي عَلَيَّيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام. تشریف یوړلو او د الله عَزَّوَجَلَّ حکم او د خپل تشریف راوړلو وجه ئې ورته بیان کړه. دا ئې چه څنگه واوريدل نو د هغه زړه د اسلام په رنډا روښانه شو او هغه اسلام قبول کړو. (اينس الواعظين ص 144)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! تاسو د رَجَب سپرلي اوليدل! د رَجَب المُرَجَب په تعظيم کولو چه يو کافر ته د اسلام دولت نصيب کيدې شي نو يو مسلمان چه د رَجَب المُرَجَب احترام اوکړي، معلومه نه ده هغه ته به څه څه انعامونه نصيب کيږي! په قرآن پاك کښ په

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو الله به په هغه باندې لس رحمتونه رالېږي او د هغه په اعمال نامه کښ به لس نيکي لېکي. (ترمذي)

حُرْمَت (يعني عَزَّت) والو مياشتو کښ په ځان باندې د ظلم کولو نه منع کړې راغلي ده. چنانچه په ”نُورُ الْعِرْفَان“ کښ: [د دې آيت]

فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ (مفهوم ترجمه کنز الایمان: نو په دې مياشتو کښ په خپل ځان ظلم مه کوئ)

نه لاندې دي: يعني په خُصُوصِيَّت سره په دې څلورو مياشتو کښ گناه مه کوئ. “ (نُورُ الْعِرْفَان ص ۳۰۶)

د دوو کالو د عبادت ثواب

د حضرت سَيِّدُنَا اَنَسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې، سرکارِ نامدار، د دواړو جهانو مالک و مختار يادن پروردگار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د مُشْكُونَه زيات خوږ فرمان دې: ”چا چه د حُرْمَت والا مياشت کښ درې ورځې د زيارت، جُمعه او خيالي روژې اونيو لې، د هغه د پاره به د دوو کالو د عبادت ثواب ليکلې شي.“ (الْبَعْجَةُ الْاَوْسَطُ لِلطَّبْرَانِي ج ۱ ص ۳۸۵ حديث ۱۷۸۹)

خوږو خوږو اسلامي ورونو! دلته د ”حُرْمَت والو“ مياشتو نه هم دا څلور مياشتې يعني ذُو الْقَعْدَه، ذُو الْحِجَّه، مُحَرَّمُ الْحَرَام او رَجَبُ الْمُرَجَب مُرَاد دي، په دې څلورو واړو مياشتو کښ چه په کومه مياشت کښ هم د بيان کړې شوو درې ورځو روژې اونيسې نو اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ د دوو کالو د عبادت ثواب به اومومئ.

تيرے کرم سے اے کریم! مجھے کون سی شے ملی نہیں
جھولی ہی میری تنگ ہے، تیرے یہاں کمی نہیں

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په کثرت سره دُرود شریف لولئ بيشکه ستاسو په ما باندې درود شریف لوستل ستاسو د گناهونو دپاره بخښنه ده. (جامع الصغیر)

اے کریمه په کرم ستا، راته هر څیز رانصیب دي ستا د دره
 ځولئ زما وره ده ستا په در کښ کمې نشته
 صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد
 نُوراني غَر

يو ځل حضرت سَيِّدُنَا عِيسَى رُوحُ اللهِ عَلَي نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ د يو پرقيدونكي نُوراني غَر په خوا تيريدلو. هغوئي عَلَي نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ په بارگاه خُداوندي عَزَّوَجَلَّ كښن عرض او كړو: يا اللهُ عَزَّوَجَلَّ! دې غَر ته قُوَّتِ گويائى [يعني د وئيلو طاقت] عطا كړې. هغه غر او وئيل: يا رُوحُ اللهِ! (عَلَي نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) تاسو څه غواړئ؟ اوږې فرمائيل: خپل حال بيان كړه. غر او وئيل: ”په ما كښن دَننه يو سړې اوسيري.“ سَيِّدُنَا عِيسَى رُوحُ اللهِ عَلَي نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ په بارگاهِ اِلهي عَزَّوَجَلَّ كښن عرض او كړو: ”يا اللهُ عَزَّوَجَلَّ! هغه ما ته رابنكاره كړې.“ يو دَم غَر اوچاودو او د هغې نه د سپوږمۍ په شان پرقيدونكي مخ يو بُزُرگ را او وټلو، هغوئي عرض او كړو: ”زه د حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهِ (عَلَي نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) اُمِّي یم ما د اللهُ عَزَّوَجَلَّ نه دا دُعا كړې وه چه هغه ما د خپل خوږ محبوب، نَبِيِّ آخِرُ الزَّمَانِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د تشریف راوړو پورې ژوندې اوساتي چه زه د هغوئي ديدار هم او كړم او د هغوئي د اُمِّي جوړيدو شرف هم حاصل كړم. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ زه په دې غَر كښن د شپږو سوو كالو نه د اللهُ عَزَّوَجَلَّ په عبادت كښن مشغول یم.“ حضرت سَيِّدُنَا عِيسَى رُوحُ اللهِ

فرمان مُصطَفَی صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې د دُرود شریف کثرت کوئ بيشکه دا ستاسو د پاره پاکي ده. (أَبُو يَعْلَى)

عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ په بارگاه خُداوندي عَزَّوَجَلَّ کښن عرض اوکړو: يا الله عَزَّوَجَلَّ! آیا د زمکې په سر باندې ستاسو په بارگاه کښن د ده نه هم زیات خوک مُکَرَّم (یعني عَزَّت والا) شته دې؟ ارشاد اوشو: اے عِيسَى (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) په اُمّتِ مُحَمَّدِي کښن چه خوک د رَجَب د میاشتي یوه روژه هم اونيسي هغه زما په نزد د ده نه هم زیات مُکَرَّم دې. (نُورَةُ الْمَجَالِسِ ج ۱ ص ۲۰۸)

د الله رَبُّ الْعَزَّةِ عَزَّوَجَلَّ د په هغوئ باندې رحمت وي او د هغوئ په خاطر د زمونږه بې حساب به بښنه اوشي. اَمِين بِجَاةِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د رَجَب گونډې

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حضرت مولانا مُفْتِي مُحَمَّدِ امجدعلي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائي: د رَجَب په میاشت کښن ځيني ځائونو کښن د حضرت (سَيِّدُنَا) اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د اِیصالِ ثواب د پاره په گونډو [یعني د خاورو په کاسو] کښن پورئ [يو قسم د ميدي نړئ غورې ډوډئ] ورکولې شي دا هم جائز دي خو په دې کښن ځيني خلقو هم په هغه ځائ کښن د خوړلو پابندي ايښي ده، دا پابندي صحيح نه ده. د دې گونډې مُتَعَلِّق يو کتاب هم دې چه د هغې نوم ”داستانِ عَجِيب“ دې، ځيني خلق په دې موقعه باندې هغه لولي په هغې کښن چه څه ليکلي شوي دي د هغې هيڅ ثبوت نشته ځکه هغه لوستل نه دي پکار، بلکه په دې موقع فاتحه لوستل او هغه اِیصالِ ثواب کول [یعني وربځښل]

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: چاچه په ما باندې لس ځله دُرودِ پاك اولوستل الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل كړي. (ظَبْرَانِي)

پكار دي. (بهار شريعت ج ۳ ص ۲۳۳) هم دغه رنگ ”دَس بيبیوں كى كهانی“، ”لكړ هارے كى كهانی“ او ”جناب سيده كى كهانی“ ټولې هسې بې حقيقته جوړې شوې قيصې دي، دا مه لولئ، د دې په ځاى يو ځل سُورهِيس لولئ د لس ځله قرآن كريم ختمولو ثواب به مو كيږي دا هم ياد ساتئ! چه صرف په كوندو كنب كهيږ خوړل او وركول ضروري نه دي، په نورو لوبو كنب ئې هم خوړلې او وركولې شئ. ايصالِ ثواب (يعنې ثواب وربخښل) د قرآن كريم او احاديثِ مباركِه نه ثابت دي، ايصالِ ثواب د دُعا په ذريعه هم كيډې شي او په ډوډئ وغيره باندې د فاتحه لوستلو په ذريعه هم كيډې شي. د كوندو خيرات هم د ايصالِ ثواب يو صورت دې، دې ته ناجائز وئيل په شريعت باندې دروغ (يعنې تُهمت لكول) دي. ناجائزه ويونكي د د پاره 7 سُورَةُ الْمَائِدَةِ په آيت نمبر 87

كنب د بيان شوي حُكمِ الهى نه عبرت واخلي چنانچه ارشاد كيږي:

مفهوم ترجمه كنز الایمان: اے ایمان والو!

حرام مه واڼې هغه پاك څيزونو ته كوم

چه الله ستاسو د پاره حلال كړل او د

حد نه مه تيريرئ. بې شكه د حد نه

تيريردونكي الله نه خوښوي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْمِلُوا ظُيُوبًا

مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ

لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

د رَجَب گونډې په كوم تاريخ كول پكار دي؟

د رَجَب په پوره مياشت كنب بلکه په ټول كال كنب چه كله غواړئ د ايصالِ ثواب د پاره د كوندو خيرات كولې شئ، البتّه مناسب دا دي

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَجْمَعِي پِه شِبْه اَوْ دَجْمَعِي پِه وِرْخ پِه مَا بَانْدِي دِ دُرُودِ كَثْرَتِ كُوِي، خُوكِ چِه دَاسِي كُوِي دِ قِيَامَتِ پِه وِرْخِ بِه زِه دِ هَغِه شِفَاعَتِ كُونَكِي اَوْ گَوَاهِ جُورِيَرِمِ. (شُعْبُ الْاِيْمَانِ)

چه په پينځلسم رَجَبِ الْمُرْجَبِ دِ ”رَجَبِ كُونَدِي“ او كِرِي شي خُكِه چه هم دا د هغوئي دَ عُرْسِ وِرْخِ دِه خُنْگِه چه په فَتَاوِي فَقِيهِ مِلَّتِ جلد 2 صفحه 265 كَنِبِ دِي: ”دَ حَضْرَتِ (سَيِّدُنَا) اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نِيَازِ [يَعْنِي خَيْرَاتِ] پِه پينځلسم رَجَبِ كُوِي خُكِه چه دَ حَضْرَتِ وِصَالِ پِه پينځلسم رَجَبِ شوِي دِي.“ اَوْ دَ مَكْتَبَةِ الْمَدِينَةِ پِه چاپ شوي كِتَابِ شَرَحِ ”شَجَرِه قَادِرِيه“ صفحه 59 كَنِبِ دِي: هغوئي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ تِه دِ 68 كَالُو پِه عُمَرِ كَنِبِ 1 پِه پينځلسم رَجَبِ الْمُرْجَبِ 2 سِنِ 148 هـ كَنِبِ يُو ظَالِمِ زَهْرِ وِرْكِرْلِ چه هَغِه دَ هغوئي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ دَ شَهَادَتِ سَبَبِ جُورِ شُو. دِ هغوئي مَزَارِ اِقْدَسِ پِه جَنَّتِ الْبَقِيْعِ (مَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةِ) كَنِبِ دِ وَاِلِدِ مُحْتَرَمِ حَضْرَتِ سَيِّدُنَا اِمَامِ مُحَمَّدِ بَاقِرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پِه خُنْگِ كَنِبِ دِي. دِ اَللّٰهُ رَبُّ الْعِزَّتِ عَزَّ وَجَلَّ دِ پِه هغوئي بَانْدِي رَحْمَتِ وِي اَوْ دِ هغوئي پِه خَا طِرِ دِ زَمُونِرِه بِي حِسَابِه بَخْبِنِه اَوْ شِي.

اَمِيْنِ بِجَا هِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صحابه به د ووه ورځو پورې ايصالِ ثوابِ كولو

حضرت عَلَامَه جَلَالُ الدِّينِ سَيُّوْطِي شَافِعِي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي نَقْلِ فَرَمَائِي چه صحابه كِرَامُو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ به د ووه ورځو پورې د وَفَاتِ شُوو خَلْقُو دِ طَرَفِه ډُو ډِي وِرْكُولِه. (اَلْحَادِي لِفَتَاوِي لِسُّيُوْطِي ج ۲ ص ۲۳۳)

1 سيراعلام النبلا للذهبي ج ۶ ص ۳۳۷

2 شواهد النبوه ص ۲۳۵

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما باندې يو ځل دُرُود اولولي اللهُ د هغه د پاره يو قيراط اجر ليكي او قيراط د اَحُد د غَر هُمره دې. (عَبْدُالرَّزَّاق)

معلومه شوه چه په خلقو د ډوډئ خورلو په ذريعه اِيسالِ ثواب كول د صحابه سُنَّت دي او د رَجَب په كونډې كښ هم غِذا يعنې د خوراك خيز وي او هغه د اِيسالِ ثواب د پاره په خلقو [او پخپله] خورلې شي.

صحابي د مور له طرفه باغ صدقه كړو

په بَخاري شريف كښ دي: د حضرت سَيِّدُنَا سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ وفات شوه نو هغوئي په بارگاه رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كښ حاضر شو او عرض ئې او كړو: يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! زما مور زما په غير موجودگي كښ وفات شوې ده، كه زه د هغوئي له طرفه څه صدقه كړم نو آيا هغوئي ته څه فائده رسيدې شي؟ ارشاد ئې او فرمائيلو: آو، عرض ئې او كړو: نوزه تاسو گواه جوړوم او واييم چه زما باغ د هغوئي له طرفه صدقه دې. (بخاري ج ۲۳ ص ۲۴۱ حديث ۲۷۲۲) معلومه شوه چه د ډوډئ وركولو نه علاوه په باغ يعنې د مال خرچ كولو په ذريعه هم اِيسالِ ثواب كول جائز دي او د كُونډې شريف نياز [خيرات كول] هم په مالي اِيسالِ ثواب كښ شامل دي. زما آقا اعلحضرت امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائي: په مسلمانانو مړو پسې د اِيسالِ ثواب ډوډئ (يعنې خيرات كول) بې شكه جائز او مُسْتَحْسَن (يعنې ډير ښه) عمل دې او په هغې باندې د فَاتِحَه لوستلو په ذريعه اِيسالِ ثواب كول دويم مُسْتَحْسَن (يعنې ښه عمل) دې او دوه خيزونه را يو ځاي كول زيادتِ خير (يعنې په ثواب كښ زيات والي) دې. (فتاوى رَضَوِيَّة مَجْلَد ۹ ص ۵۹۵) د هر كس

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: کله چه تاسو په رسولانو د ژوند لولئ نو په ما باندې ئې هم لولئ،
بیشکه زه د ټولو جهانونو د رب رسول یم. (جمع الجوامع)

د پاره دا غوره ده چه کوم یونیک کار اوکړي نو د هغې ثواب د اولین و
آخرین مړو او ژوندو (یعنې د سیدنا آدم صغی الله علی نبینا وعلیه الصلوٰة والسلام نه واخله
تر قیامتہ پورې راتلونکو) ټولو مؤمنین او مؤمناتو ته تحفه کړي (یعنې ور
او د ئې بخښي)، ټولو ته به ثواب رسي او د هغه (یعنې چا چه ایصال ثواب
اوکړو) به د هغه ټولو همره ثواب کيږي. (ایضاً ص ۲۱۷) ایصال ثواب د په ښه
نیټ اوکړې شي په دې کښ د خلقو ته ښودل مقصد نه وي او نه د د
دې مزدوري او قیمت اغستې شوې وي، گنې بیا نه ثواب شو او نه
ایصال ثواب. یعنې چه هډو ثواب او نه شونو ور رسي به څنگه!

(ماخوذ از بهار شریعت ج ۱ ص ۱۲۰ و ج ۳ ص ۲۳۳)

ورخ مقرر کول

وسوسه: دریمه، څلویښتمه، یوولسمه، دولسمه او د رجب د کونډې
وغیره په نوم باندې د ایصال ثواب [خیرات کولو] ورځې ولې مخصوص
کړې شوي دي؟

جواب وسوسه: د ایصال ثواب د پاره په شریعت کښ هیڅ موده او
وخت متعین نه دي، البته په ورځ وغیره مقرر کولو کښ شرعاً باک (حرج)
هم نشته، وخت مقرر کول په دوه شان دي (1) شرعي: چه شریعت د یو
کار کولو د پاره وخت مقرر کړې وي. مثلاً قرباني، حج وغیره (2) عرفي:
چه د شریعت د طرف نه څه وخت مقرر نه وي او خلق د خپل ځان او

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندی پہ دُرود لوستو خپل مجلسونہ نیکی کری ځکه چه ستاسو دُرود لوستل به د قیامت په ورځ ستاسو د پاره نُور وي. (فردوسُ الاخبار)

د نورو د سهولت او یادگیرني يا د څه خاص مصلحت د پاره يو وخت خاص کړي. لکه څنگه چه نن صبا په جوماتونو کښ د جمعې د مونځونو د پاره وختونه مخصوص کول وغيره، حالانکه پخوا به د جمعو د پاره وخت نه مقرریدو چه کله به مونځ گزاره راجمع شو نو جمعه به اودرولې شوه. د ځینې کارونو د پاره خو پخپله سرکارِ مدینه صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وخت مُقرر کړې وو او د صحابه کرامو نه هم داسې ثابت دي مثلاً (1) حُصُورِ پُرتو، سَيِّدِ عالم صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم هر کال د شہدائے اُحد عَلَیْہِمُ الرِّضْوَان قبرونو ته د تشریف ورلو وخت مقرر فرمائیلي وو³ (2) د خیالي په ورځ د سرکارِ مدینه صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مسجدِ قبا ته تشریف راوړل⁴ (3) او د سَيِّدنا صَدِيقِ اکبر رَضِيَ اللہُ تَعَالَى عَنْہُ سره د دیني مشورو د پاره د سحر او د ماښام د وختونو تَعَيُن⁵ (4) حضرت عبد اللہ بن مسعود رَضِيَ اللہُ تَعَالَى عَنْہُ د وعظ او مُذاکرې د پاره د پنجشنبې (یعنې د زیارت) ورځ مقرر کړې وه⁶ (5) او عُلَماء د سبق شروع کولو د پاره د چارشنبې [شروع] ورځ کښښودله⁷.

(ماخوذ از فتاوی رَضَوْنَه مَحْرَجَه ج ۹ ص ۵۸۵، ۵۸۶)

³ مصنف عبد الرزاق ج ۳ ص ۳۸۱ حدیث ۶۷۴۵

⁴ مسلم ص ۷۲۳ حدیث ۱۳۹۹

⁵ بخاری ج ۱ ص ۱۸۰ حدیث ۲۴۷۶

⁶ بخاری ج ۱ ص ۳۲ حدیث ۷۰

⁷ تعلیم البتعم ص ۷۲

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ: د قیامت پہ ورخ بہ پہ خلقو کنبں ما تہ ڊیر نيزدې هغه وي چا چه په دُنیا کنبں په ما باندې زیات درود پاک لوستلي وي. (ترمذی)

مکتوبِ عطار

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ د سِکِ مدینه محمد الیاس عطار قادري رَضَوِي
عَفِي عَنَّهُ له طرفه، د ټولو اسلامي ورونرو، اسلامي خویندو، د مدارس المدینه
او جامعات المدینه استاذانو، طلبه، مُعلِّماتو او د طالباتو په خدمتونو کنبں
د کعبه مُشَرَّفه نه کیر چاپیره تاؤ شوې او کُنْبِدِ خَضْرَا بِنِکُونِکې د رَجَبِ
الْمُرَجَّبِ، شَعْبَانَ الْمُعَظَّمِ او رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ د روژه دارو د بَرکتونو نه
دک سلام،

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ عَلٰی کُلِّ حَالٍ

هونه هو آج کچه مرا ذکر حضور میں هوا

ورن مری طرف خوشی دیکھ کے مسکرائی کیوں (حدائق بخشش شریف ۹۷)

نن خه ذکر زما شوې په بارگاه کنبں د حَضُور

خوشحالي نن مُسکئ حُکّه زما په لور ده

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ يو ځل بيا د خوشحالو ورځې راتلونکي دي،

د رَجَبِ الْمُرَجَّبِ مياشت ډير زر راتلونکي ده. په دې مُبارکه مياشت

کنبں د عِبَادَتِ تَحْمِ کرلې شي، په شَعْبَانَ الْمُعَظَّمِ کنبں د پښيمانۍ په

اوبښکو د هغې اوبه خور کولې [يعنې د اوبښکو اوبه ورکولې] شي او د

رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ په مياشت کنبں د رحمت فصل ريښلي [کت کولې] شي.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د جُمعي په شپه او د جُمعي په ورځ په ما باندې په کثرت سره درود لولئ ځکه چه ستاسو دُرود په ما پيش کيږي. (ظَبْرَانِي)

د دريو مياشتو روژې

د رَجَبِ الْمُرَجَّبِ قدر دانو! که په تَعْلِيمِ وَتَعَلَّمَ (يعني وئيلو او ښودلو) او حلال کسب [مزدورئ وغيره] کښ څه رُکاوټ نه راځي، مور او پلار هم بې وجهې نه منع کوي او د هيڅ چا حق تَلْفِي [حق وهل] هُم نه کيږي نو زر او ډير زر مسلسل د درې مياشتو يا د رَمَضانِ الْمُبَارَكِ د فرضو روژو سره د چا نه چه څومره کيدې شي د هغه هُمره نفلي روژو د پاره ملا اوتړئ، په پيشمني او روژه ماتي کښ د کم خوراک په ذريعه د خيټې قُفَلِ مَدِينه هم اولگوي. کاش! چه په هر کور کښ او زما په ټولو مَدَارِسُ الْمَدِينه او ټولو جامعاتُ الْمَدِينه کښ د روژو سپرلي راشي، بس د ورومبي رَجَب نه روژې نيول شروع کړئ.

د رَجَبِ د ورومبو دريو روژو فضيلت

د رَجَبِ شريف د ورومبو درې ورځو د روژو د فضائلو به څه وائي! د حضرت سَيِّدِنَا عَبْدِاللهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا نه روايت دې د سرکارِ مَدِينه قَرَارِ قَلْبِ وَ سَيِّنِه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ رحمتِ نِشان دې:

”د رَجَبِ د ورومبي ورځې روژه د دريو کالو گفاره ده او د دويمې ورځې روژه د دوو کالو او د دريمې ورځې د يو کال گفاره ده، بيا د هرې ورځې روژه د يوې مياشتې گفاره ده.“

(الجامعُ الصَّغِيرُ لِلصِّيُوطِيِّ ص ۳۱۱ حديث ۵۰۵۱، فضائلُ شَهْرِ رَجَبٍ لِلخَلَّالِ ص ۲۳)

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د هغه کس پوزه ډ په خاورو خره شي چه د چا په مخکین زما ذکر اوشي او هغه په ما درود پاک او نه لولي. (ترمذی)

میں گنہگار گناہوں کے سوا کیا لاتا
نیکیاں ہوتی ہیں سرکار نیکوکار کے پاس

ما گنہگار خه وې راوړي د گناه نه سوا
نیکی خو وي زما سرکاره د نیکانو سره

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د نفلي روزو هم خه بسکي فضائل دي! په دې باره کنب دوه احاديث مبارکه اوگورئ:

(1) فربنتي د بخبني دُعا کوي

حضرت سَيِّدُنَا اُمِّ عَمَّارَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائي: حُضُورِ پاك، صاحبِ لولاك، سَيَّاحِ افلاك صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زما كره تشریف راوړو نو ما د هغوئي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خِدْمَتِ بَابَرَكْتِ كنب ډوډی پيش كړله نو اِرشاد ئې اوفرمائيلو: "ته هم اوخوره." ما عرض او كړو: زه روزه يم. نو رَحْمَتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمائيل: تر خو چه د روزه نيونكي په مخکين ډوډی خوړلې شي، فربنتي د هغه (روزه نيونكي) د پاره د بخبني دُعا كوي. (سَنَنِ تَرْمِذِي ج ۲ ص ۲۰۵ حديث ۷۸۵)

(2) د روزه نيونكي هډوكي كله تسبيح كوي؟

حضرت سَيِّدُنَا بِلَالِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ دَنَبِيِّ اَكْرَمِ، نُورِ مُجَسَّمِ، شاهِ آدَمِ و بني آدَمِ، رَسُوْلِ مُحْتَسَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خِدْمَتِ مُعَظَّمِ كنب حاضر شو، هغه وخت حُضُورِ پُړنُورِ، شافعِ يَوْمِ النُّشُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ناشته كوله،

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما باندې په ورځ کښ 50 ځله درود پاک اولوي د قیامت په ورځ به زه د هغه سره مُصَافَحَه کووم (یعنې لاس ملاوؤم). (ابن بشکوال)

اوښې فرمائیل: اے بلال! ناشته اوکړه. “عرض ئې اوکړو: ”یا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم او فرمائیل: ”مونږه خپله روزي خورو او د بلال رزق په جنت کښ زیاتیري.“

اے بلال! آیا ته خبر ئې چه تر څو د روژه نیونکي په مخکښ څه خوړلې شي تر هغې پورې د هغه هډوکي تسبیح کوي [او] هغه نه فرښتې دُعا کوي.“ (شُعْبُ الْاِيْمَان ج ۳ ص ۲۹۷ حدیث ۳۵۸۲)

مفسر شهیر حکیم الامت حضرت مفتي احمد یار خان عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْحَقَّان

فرمائی: د دې نه معلومه شوه چه که د ډوډی خوړلو په وخت کښ خوک راشي نو هغه ته هم د ډوډی ست کول سنت دي، خو د زړه په اراده د ورته ست اوکړي د دروغو ست د نه کوي، او راغلې کس د هم دروغ نه وائی چه زما زړه ته نه کیږي، چه لوربه او دروغ یو ځای نه شي، بلکه که خوړل نه غواړي یا اووینی چه ډوډی کمه ده نو او د وائی بَارَكَ اللّٰهُ (یعنې اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ د بَرَکَت درکړي) دا هم معلومه شوه چه د سرور کائنات، شاه موجودات صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه خپل عبادتونه پتول نه دي پکار بلکه ښکاره د ئې کړي چه حُضُورِ پُرنُور، شافعِ یَوْمِ النُّشُور صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په هغې باندې گواه جوړ شي. دا ښکاره کول ریاکاري نه ده. (د حضرت بلال د روژه نیولو په اوریدو ئې چه څه او فرمائیل د هغې شرح دا ده) یعنې مونږه خپله د نن روزي خو هم دلته خورو او حضرت بلال رَحْمَتِ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَیْہِ به ئې د دې په بدله کښ په جنت کښ خوري هغه بدله به د دې نه غوره هم وي او زیاته

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: کوم خلق چه د خپل مجلس نه د الله د ذکر او په نبي باندې درود شريف لوستلو نه بغير پاڅيدل نو هغه د بدبوداره مُردار نه پا څيدل. (شُعْبُ الْاِيْمَان)

به هم وي. حديث بالکل په خپله ښکاره معنی دې، واقعي هغه وخت د روژه نيونکي هر هډوکې او جوړ بلکه رگ رگ تسيح (يعني د الله عَزَّوَجَلَّ پاکي) بيانوي، چه په هغې روژه نيونکې نه پوهيږي خو سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ئې اوري. (مراة ج ۳، ص ۲۰۲، بتغير قيل)

که لوستلې موي نو بيا هم دواړه رسالې (۱) ”د کفن بیرته راتلل مع د رَجَب سپرلي“ او (2) ”د آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مياشت“ اولولې. او هر کال په شَعْبَانُ الْمُعَظَّم کښ د فَيْضَانِ سُنَّت د جلد اوّل باب ”فَيْضَانِ رَمَضان“ هم ضرور لولې. که کيدې شي نو د عِيدِ مِعْرَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په نسبت 127 يا 27 رسالې يا د خپل وَسْ مُنَاسِب ”فَيْضَانِ رَمَضان“ هم تقسيم کړئ او په دلو دلو ثوابونه او گټې، عام طور د ټولو اسلامي ورونږو او خاص طور د جامعاتُ المدينه او مدارِسُ المدينه د ټولو قاري صاحبانو، اُستازانو، ناظمانو او د طالبِ عِلْمانو په خِدْمَتونو کښ زما ډير زيات مَدَنِي عرض دې چه برائے کرم! (زما په ژوند هم او زما د مرگ نه پس هم) په زکوٰة، فِطْره، د قُرْبَانِي خِرمَنې او په نورو مَدَنِي عطياتو جمع کولو کښ پوره پوره حصّه اخلي. (اسلامي خويندې د نورو اسلامي خويندو او محارمو ته د مَدَنِي عطياتو ترغيب ورکړي) قسم په خدائے! زه چه د هغه استاذانو او طالبِ عِلْمانو په باره کښ واورم نو ډير خوشحاليرم کومو چه د خپل کلي يا ښار ته د تللو د خواهش قرباني ورکړي وي او رَمَضانُ الْمُبَارَك په خپلو جامعاتو کښ تيروي او د خپل مجلس د هدايت

فرمانِ مُصطَفیِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په دُرود لوستو خپل مجلسونه ښکلي کړي ځکه چه ستاسو دُرود لوستل به د قیامت په ورځ ستاسو د پاره نُور وي. (فِرْدَوْسُ الْأَخْبَارِ)

په مُطابق د مَدَنِي عطیاتو په بَسْتو باندې ذمه واري سنبالوي، کوم اُستاذان او شاگردان چه بغیر د څه مجبورئ نه صرف د سستی یا د غفلت په وجه د عطیاتو نه جمع کولو مُظاهره کوي د هغوئ په وجه زما زړه ژاړي.

خصوصي مَدَنِي گل: کوم اسلامي ورور یا اسلامي خور چه مَدَنِي عطیات راتول غواړي د هغوئ د پاره د چندې ضروري احکام معلومول فرض دي، تاکید دې چه که مخکښ مو لوستلې وي نو هم د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوې د 100 صفحو کتاب، ”چندے کے بارے میں سوال جواب“ بیا اولولئ. یا اللهُ عَزَّوَجَلَّ په رَمَضَانُ الْمُبَارَك کښ د مَدَنِي عطیاتو او په غتِ آختر کښ خرمڼې راتولو د پاره کوشش کونکي کوم عاشقانِ رَسُول چه زما زړه خوشحالي، ته د هغوئ نه د همیشه همیشه د پاره خوشحاله شي او د هغوئ په خاطر ما د گنهگارو د سردار نه هم د همیشه د پاره راضي شي، یا اللهُ عَزَّوَجَلَّ! کوم اسلامي ورور او اسلامي خور چه (د عُذر نه کیدو په صورت کښ) هر کال د دریو میاشتو روژې نیولو او هر کال جُمَادِ الْأُخْرَى کښ رساله ”د کفن راتلل“ او د رَجَبِ الْمُرَجَب په میاشت کښ ”د آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ میاشت“ او په شَعْبَانَ الْمُعَظَّم کښ ”فِيضَانِ رَمَضَانَ“ (پوره) د لوستلو یا اوریدلو سَعَادَت حاصل کړي ما ته او هغه ته د دُنیا او آخِرْت ښیگرې رانصیب کړي او مونږه بې حسابو او بڅښې او په جَنَّتِ الْفِرْدَوْس کښ مو د خپل خور مَدَنِي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په گاونډ کښ یو ځای لري.

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَةٌ تَأْتِي بِهَا رَسُولَانَا دُرُودُ لَوْلَى نُوْهُ مَا بَانَ دِي نِي هُم لَوْلَى،
بیشک زه د تولو جهانونو د رب رسول یم. (جمع الجوامع)

جشنِ معراجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

د دعوتِ اسلامي د طرف نه د رَجَبِ الْمُرَجَبِ په اوویشتمه شپه، د
جشنِ معراجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په سلسله کښ کیدونکي اجتماع ذکر
ونعت کښ ټول اسلامي ورونه د شروع نه د آخري پورې شرکت کوي او د
اوویشتم رَجَبِ روزه نيسي او د شپيتو مياشتو د روزو د ثواب حقدار جوړيږي.

رجب کی بهاروں کا صدقہ بناوے

ہمیں عاشقِ مصطفیٰ یا الہی

په خاطر د رَجَبِ د سپرلو کرې

مونږه جوړ عاشقِ مُصْطَفَى یا الہی

د سترگو د حفاظت د پاره مدني گلونه

د پينځه وخته مانځه نه پس بنې لاس په تندي کيږدئ او ”يَانُورُ“
11 ځله په يوه ساه کښ اولولئ او د دواړو لاسو ټولې گوتې پرې دم
کړئ او په سترگو ئې رابنکاري. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د روندیدو، د نظر د
کمزوري کیدو او د سترگو د ټولو مرضونو نه به په حفاظت کښ اوسئ.
د **الله عَزَّوَجَلَّ** په رحمت ورسره روند هم پينا کيدې شي.

مدني عرض: دا مکتوب [يعني خط] د جُمَادَى الْأُخْرَى په آخري زيارت
په هفته واره د سُنْتُو نه ډکه اجتماع/جَامِعَاتُ الْمَدِينَه/مَدَارِسُ الْمَدِينَه
کښ په لوستلو سره اوروي. (اسلامي خويندې ډ پکښ ضرورتاً بدلون اوکړي)
وَالسَّلَامَ مَعَ الْإِكْرَامِ.

دا رساله چه اولولئ نو د ثواب په نيټ ئې بل چاته ورکړئ

نيك او مونخ گزاره جوړيدو د پاره

هر زیارت د ماښام د مانځه نه پس ستاسو په ځای کېږي کیدونکي د دعوت اسلامي د سنتو نه ډکه هفته واره اجتماع کېږي د رضائے الٰهي د پاره د نبو نبوتونو سره ټوله شپه تېروي ﴿ د سنتو د تربیت د پاره په مدني قافله کېږي د عائشقان رسول سره هره میاشت د درې ورځو سفر او ﴿ هره ورځ د "فکر مَدینه" په ذریعه د مدني انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مدني میاشتې په ورومې تاریخ کې د خپل ځای ښه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي.

زما مدني مقصد: "ما ته د خپل ځان او د ټولې دنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي." **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**
 د ځان د اصلاح د پاره په "مدني انعاماتو" عمل او د ټولې دنیا د اصلاح د پاره په "مدني قافلو" کېږي سفر کول دي. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

فیضانِ مدینه محلہ سوداگران زرہ سبزی مندی، باب المدینہ (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net